

ماجرای عصای معروف عمر البشیر چیست؟

شبکه خبری المیادین در گزارشی نوشت: «عصا، رفیق گرمابه و گلستان رئیس جمهوری مخلوع سودان» اینچنین می‌توان عصایی که در طول ۳۰ سال حکومت با البشیر همراه بود را توصیف کرد. رفیقی که وی با آن مشهور شد و در تصاویر رسانه‌های همراه او بود. معلوم نیست این عصا در حبس خانگی البشیر در کنار او است یا نه؟ اما قدر مسلم این است که این عصا نزدیک بود در سال ۲۰۱۶ بحرانی داخل پارلمان سودان به بار آورد. زمانی که البشیر آن را به مهدی ابراهیم، رئیس فراکسیون پارلمانی حزب کنگره ملی (وابسته به البشیر) هدیه کرد و ناپدید شدن این عصای فاخر جنجال به پا کرد. روزنامه الجزیره سودان آن زمان نوشت: ابراهیم عصایش را در پارلمان فراموش کرد و نگهبان آن را پیدا کرد اما او این عصا را به دبیرخانه پارلمان تحویل نداد و بالاخره پس از بازجویی این عصا را تحویل داد.

عمر البشیر در سخنرانی خود در سال ۲۰۱۶ درباره عصای خود گفت: «عصای من عصای موسی نیست. این عصای عمر البشیر است».

اظهاراتی که بیانگر این است که آن وسیله‌ای برای تفاخر بود اما به نظر می‌رسد، رئیس جمهوری مخلوع سودان به جای یک عصا چندین عصا داشته است.

به گزارش ایسنا، در ادامه این مطلب آمده است: در سال ۲۰۰۹ روزنامه‌الرای کویت نوشت:

یک شهروند لیبانی به نام عدنان نعمه به عصایی دست یافته بود که البشیر در جریان تظاهرات مردمی علیه حکم دادگاه کیفری بین‌المللی علیه خود در دست داشت. نعمه این عصا را از سفارت سودان در بیروت درخواست کرده و کاردار سودان هم آن را به وی تحویل داد اما داستان این عصا چیست و چرا رئیس جمهوری مخلوع سودان را همراهی می‌کرد؟

حیدر ابراهیم، جامعه شناس می‌گوید: عصا در سودان دلالت‌های دینی، اجتماعی و مردمی دارد. او می‌گوید: عصا با شیوه‌های تصوف مرتبط است. چرا که مشایخ و علمای اهل صوفیه در دوره‌های آموزشی عصا به همراه داشتند و کسی که در تلاوت قرآن مرتکب خطا می‌شد را با عصا تنبیه می‌کردند. روش‌های تصوف به صورت گسترده در سودان و به ویژه در حومه‌های آن رواج دارد. حیدر می‌گوید: برخی از حکام و رهبران سودان در تاریخ معاصر به دست گرفتن عصا را ترویج دادند و از مشایخ تصوف می‌خواستند آن را متبرک کنند. از سیاستمداران سودانی که عصا در دست دارند، صادق المهدی است که بین سال‌های ۱۹۶۶ و ۱۹۶۷ و سال‌های ۱۹۸۶ و ۱۹۸۹ به عنوان نخست‌وزیر انتخاب شد و اکنون ریاست حزب اپوزیسیون ملی «الامه» را بر عهده دارد. همچنین عصا گاهی در دست افسران ارتش سودان هم دیده می‌شود که دلایل دینی ندارد و تنها به دلیل وجاهت اجتماعی از آن استفاده می‌کنند.

اما جعفر النمری، رئیس جمهوری سابق سودان یک ارتباط برجسته‌ای با شیخ صوفی الخاتم در جنوب شرقی سودان داشت و به صورت منظم با او دیدار می‌کرد و عصایی که در دست داشت در واقع بیانگر برکت است از شیخ بود. مردم سودان تا به امروز حکایت‌های مختلفی پیرامون عصایی که النمری را به شیخ الخاتم مربوط می‌کرد، نقل می‌کنند. آنها می‌گویند: شیخ به النمری سفارش کرده که از این عصا حفاظت کند و در صورتی که عصا از دست او بیفتد حکومت را از دست خواهد داد. این حکایت ثابت نیست و شاید یکی از روایت‌های مردمی است. اما سوالی را درباره اینکه آیا البشیر عصایش را در بازه زمانی اخیر انداخته یا نه برمی‌انگیزد!

در هر صورت حکایت عصای النمری تا البشیر متفاوت است. البشیر به دلایل دینی مربوط به روش‌های تصوف عصا در دست نداشت چراکه «جنبش اسلامی» که وی را به حکومت رساند مواضع عقیدتی مخالف با روش‌های تصوف دارد و مسئله عصا بدعتی غیرشرعی محسوب می‌شود اما دلیل واقعی جمع‌آوری عصا توسط البشیر به روستای «حوش بانقا» یکی از حومه‌های شهر شندی در شمال سودان برمی‌گردد. این منطقه به نمایش اسب سواری که توسط مردان برگزار می‌شود، مشهور است. در گذشته این نمایش با شمشیر انجام می‌شد اما به دلیل قوانینی که بعداً استفاده از شمشیر را منع کرد، عصا جایگزین آن شد. از این رو عصای البشیر دلایل دینی ندارد و تنها به فولکلور مردمی مرتبط می‌شود. عصا در سودان با وجاهت اجتماعی و رسیدن به سن کهولت مرتبط است. هنگامی که مردان در سودان به پیری می‌رسند استفاده از عصا در میان آنها به پیروی از عرف اجتماعی شایع می‌شود و هدف تکیه به آن نیست.

محمدجواد ظریف در واکنش به اظهارات اروپایی‌ها تصریح کرد که هیچ منعی برای غنی‌سازی ایران وجود ندارد

ضربه به برجام از نوع اروپایی

محمدرضا ستاری

mrczasattari62@gmail.com

در حالی که روز یکشنبه عباس عراقچی معاون سیاسی وزارت خارجه ایران ضمن واکنش به اظهارات ژرار آرو سفیر فرانسه در آمریکا خواستار پاسخگویی پاریس در خصوص اظهارات وی شد، فیلیپ تیبو سفیر جدید این کشور در تهران در همان روزی که استوارنامه خود را تقدیم رئیس جمهوری و وزیر خارجه ایران کرد، به وزارت خارجه احضار شد.

ماجرا از آنجا آغاز شد که آرو در واشنگتن طی پیامی توثبتری گفته بود هیچ بند غروبی در برجام وجود ندارد و ایران پس از انقضای توافق هسته‌ای نمی‌تواند به غنی‌سازی اورانیوم ادامه دهد. وی همچنین مدعی شده بود همانگونه که در سال ۲۰۰۲ گفتیم غنی‌سازی اورانیوم بدون برنامه غیرنظامی موثق براساس NPT غیرمجاز است، در سال ۲۰۲۵ نیز اگر لازم باشد می‌توانیم همانگونه پاسخ دهیم. تحریم‌ها اعمال شدو باز می‌تواند اعمال شود!

این اظهارات بلافاصله با واکنش عباس عراقچی مواجه شد به‌طوری‌که وی تصریح کرد: اگر توثبیت‌های ژرار آرو موضع فرانسه را اعلام می‌کند، با نقض فاحش هدف، موضوع برجام و قطعنامه ۲۳۳۱ مواجه هستیم. پاریس اعلام موضع کند، در غیر این صورت اقدام مقتضی را انجام خواهیم داد.

همین مسئله سبب شد تا فیلیپ تیبو سفیر جدید فرانسه در ایران نیامده به وزارت خارجه احضار شود تا مراتب اعتراض تهران به این سخنان به وی اعلام شود. در همین راستا، حسین سادات میدانی رئیس دبیرخانه ستاد پیگیری اجرای برجام، ضمن غیرقابل پذیرش خواندن این سخنان، خواستار توضیح دولت فرانسه شده و اعلام کرد در صورتی که اظهارات مزبور موردتایید دولت فرانسه بوده و بیان‌کننده مواضع رسمی این کشور باشد، این امر در مخالفت آشکار با اهداف و مفاد برجام خواهد بود.

هیچ محدودیتی وجود ندارد، نه اکنون و پس از سال ۲۰۲۵

در این فاصله زمانی و طی روزهای یکشنبه تا دوشنبه دو رویداد دیگر نیز در رابطه با این مسئله اتفاق افتاد. نخست اینکه رژر آرو که آتش این اختلافات را روشن کرده بود به یکباره شامگاه روز یکشنبه پیام خود را از صفحه تویترش حذف کرد و فردای آن روز محمدجواد ظریف در پیامی تصریح کرد: یادآوری برای سه شریک اروپایی ما در برجام: طبق NPT، برجام و قطعنامه ۲۳۳۱ شورای امنیت هیچ منعی برای غنی‌سازی ایران وجود ندارد؛ نه اکنون، نه در سال ۲۰۲۵ و نه پس از آن. برای شرکای اروپایی، خواندن سندی که آن را امضا کردند و قول دادند از آن دفاع کنند، می‌تواند مفید باشد.

اینکه واکنش شدید عراقچی به اظهارنظر سفیر فرانسه در واشنگتن مبنی بر اینکه دولت این کشور باید موضع خود را در این قبال مشخص کند و متعاقب آن حذف این پیام از صفحه آرو نشان‌دهنده نوعی عقب‌نشینی از مواضع اعلام‌شده از سوی پاریس تلقی می‌شود، اما نکته مشخص در اینجاست که شرکای غربی برجام پس از حدود ۴ سال از توافق هسته‌ای که طی سال‌ها مذاکرات فشرده حاصل شد، چگونه با این سند بین‌المللی که مورد تأیید شورای امنیت سازمان ملل واقع شده است، برخورد کرده‌اند؟

این سند که به گفته اروپایی‌ها ضامنی برای اردبیهشت‌ماه سال قبل به صورت یکجانبه توسط آمریکا به کناری نبوده شد و پس از آن تقریباً اکثر توافقی‌های صورت گرفته در زمینه تجاری و اقتصادی میان ایران و شرکای برجام تحت تأثیر این اقدام و بازگشت تحریم‌های مجدد ایران قرار گرفت. به گفته کارشناسان، هر چند اروپایی‌ها گام نخست را با راه‌اندازی اینستکس برداشته‌اند، اما در

عمل شاهد عدم تمایل یا عدم توانایی آنها در بحث همکاری و تعاملات تجاری با ایران بوده‌ایم. در تمامی این مقاطع، ایران بنا به ۱۴ گزارش آژانس بین‌المللی انرژی هسته‌ای نسبت به تمامی تعهدات خود پایبند بوده و در مسیر برجام حتی عدول اروپایی‌ها از SPV به اینستکس را نیز با ثبت این کانال مالی در تهران با حسن‌نیت پاسخ داده است.

شرکای بی‌اعتنا به مبنای برجام

اما در اینجا مسئله‌ای که اخیراً مطرح می‌شود فارغ از بحث‌های اقتصادی ذیل برجام بوده و در واقع پایه و مبنای اصلی توافق هسته‌ای را در بر می‌گیرد. در مورد مسائل تجاری با توجه به حجم مراودات سیاسی و اقتصادی اروپا با آمریکا عملاً کشورهای این اتحادیه تنها قادر به مانورهای سیاسی بوده و در زمینه اقتصادی توان چندانی را نمی‌توانند از خود به نمایش بگذارند.

اما در مورد مسائل زیربنایی برجام مانند موضوع غنی‌سازی، ماجرا فراتر از موضوع تحریم‌های یکجانبه آمریکا و عدم توانایی اروپا برای مقابله با آن خواهد بود. فارغ از تمامی شعارهایی که در عرصه توافق هسته‌ای مطرح می‌شود، مذاکرات برجام تنها در زمینه هسته‌ای صورت گرفت و تعلیق تحریم‌های ایران نیز مربوط به تحریم‌های هسته‌ای بود. لذا یکی از ابعاد مهم برجام بحث امنیتی بود که با بسته‌شدن پرونده PMD و بازرسی‌های آژانس این موضوع و

در همین رابطه لازم به ذکر است که ایران تا به

ظریف تصریح کرد:

هیچ محدودیتی برای غنی‌سازی ایران وجود ندارد و برای شرکای اروپایی، خواندن سندی که آن را امضا کردند و قول دادند از آن دفاع کنند، می‌تواند مفید باشد

اینجای کار با عمل به تعهدات برجامی خود، نسبت به حفظ این سند بین‌المللی تلاش کرده است؛ اما از سوی مقابل توافقی که با اجماع جهانی و قطعنامه ۲۳۳۱ شورای امنیت به ثمر نرسیده، اکنون دستخوش اما و اگرهای شرکای غربی آن به پهنه‌های مختلف واقع می‌شود. یک زمان موضوع نقض روح برجام توسط ایران مطرح می‌شود و زمانی دیگر با پیوند برنامه موشکی ایران، این امر در تقابل با توافق هسته‌ای عنوان می‌شود. از سوی دیگر با بسته‌شدن مراودات تجاری و مالی ایران، در شرایط ملتهب کنونی، اروپایی‌ها هم‌راستا با آمریکا مسئله بند غروب برجام را پیش کشیده و نسبت به توافقی که خود در آن حضور داشتند اشکال‌تراشی می‌کنند.

اینکه اروپا تنها در مسئله برجام آن هم از منظر سیاسی با ایران همراهی کرده و در مواردی همچون مسئله منطقه‌ای و موشکی کاملاً با آمریکا همسو است، امری است که با توجه به شواهد موجود قابل کتمان نیست. اما زیر ضربه قرار دادن توافقی که به تعبیر برخی مقامات در کما به سر می‌برد، تنها در یک سطح از معادلات موجود می‌تواند، اینگونه تعبیر شود: افزایش فشارهای فزاینده تا در نتیجه آن، ایران دست به سیاستی واکنشی زده و با خروج از برجام مقدمات یک اجماع جهانی دیگر را برای ترتیب یک بازی جدید جهت اخذ امتیازات بیشتر فراهم سازد.

نزدیکی آن و احتمالاً شامل منطقه‌ای از شعفاط تا العیسویه، ابودیس و جبل المکبر باشد. یک سازمان بین‌المللی بر یک اداره مشترک اسرائیل - تشکیلات خودگردان فلسطین برای مدیریت مناطق پیرامون شهر قدیمی قدس نظارت می‌کند. یک نهاد مشترک اردن-تشکیلات خودگردان فلسطین مکان‌های اسلامی شهر قدس را کنترل می‌کند. مصر، اردن و لبنان حقوق بیشتر در اختیار ساکنان فلسطینی خود قرار می‌دهند. ساکنان یهودی در شهرهای کوچکتر کرانه باختری جابه‌جا می‌شوند. یک گذرگاه زمینی کرانه باختری و غزه را به هم متصل می‌کند. غزه هنگامی که تشکیلات خودگردان فلسطین کنترل آن را دوباره به دست می‌آورد به فلسطین ملحق می‌شود. واشنگتن یک بسته کمک اقتصادی هنگفت (شاید به میزان ۴۰ میلیارد دلار و یا به نوعی ۲۵ هزار دلار به ازای هر فلسطینی ساکن کرانه باختری) برای تشکیلات خودگردان فلسطین در نظر می‌گیرد. فلسطین دسترسی موقت به بنادر و فرودگاه‌های گزینش‌شده در اسرائیل تا زمانی که یک سری تأسیسات انحصاری با استفاده از اعتبارات خارجی برای تشکیلات خودگردان فلسطین ساخته شود، پیدا می‌کند.

از برای آن نیز، فلسطینی‌ها باید یک سری محدودیت‌ها را بپذیرند که این محدودیت‌ها عبارتند از: تداوم کنترل ارتش اسرائیل بر مرزهای فلسطین و دسترسی‌های هوایی و دریایی آن و دره اردن. به رسمیت شناختن قانونی شهرک‌های یهودی بزرگتر به میزان ۱۰ درصد از خاک کرانه باختری و شاید الحاق این شهرک‌ها به اسرائیل از سوی دولت آمریکا. صرف‌نظرکردن از حق بازگشت فلسطینی‌های ساکن خارج از سرزمین‌های اشغالی در ازای دریافت غرامت. این در حالی است که روزنامه واشنگتن پست نیز طی گزارشی با اینکه در معامله قرن حرفی از کشور فلسطینی نیست، آورده است: انتظار می‌رود «معامله قرن» کاخ سفید برای خاورمیانه اواخر بهار یا اوایل تابستان رونمایی شود، اما با طرح تشکیل کشور مستقل فلسطین که فرضیه مقدم تلاش‌های صلح بوده است، فاصله خواهد داشت و تنها در سرحد تضمین یک کشور جداگانه و کاملاً مستقل فلسطینی متوقف می‌شود.

نزدیکی آن و احتمالاً شامل منطقه‌ای از شعفاط تا العیسویه، ابودیس و جبل المکبر باشد. یک سازمان بین‌المللی بر یک اداره مشترک اسرائیل - تشکیلات خودگردان فلسطین برای مدیریت مناطق پیرامون شهر قدیمی قدس نظارت می‌کند. یک نهاد مشترک اردن-تشکیلات خودگردان فلسطین مکان‌های اسلامی شهر قدس را کنترل می‌کند. مصر، اردن و لبنان حقوق بیشتر در اختیار ساکنان فلسطینی خود قرار می‌دهند. ساکنان یهودی در شهرهای کوچکتر کرانه باختری جابه‌جا می‌شوند. یک گذرگاه زمینی کرانه باختری و غزه را به هم متصل می‌کند. غزه هنگامی که تشکیلات خودگردان فلسطین کنترل آن را دوباره به دست می‌آورد به فلسطین ملحق می‌شود. واشنگتن یک بسته کمک اقتصادی هنگفت (شاید به میزان ۴۰ میلیارد دلار و یا به نوعی ۲۵ هزار دلار به ازای هر فلسطینی ساکن کرانه باختری) برای تشکیلات خودگردان فلسطین در نظر می‌گیرد. فلسطین دسترسی موقت به بنادر و فرودگاه‌های گزینش‌شده در اسرائیل تا زمانی که یک سری تأسیسات انحصاری با استفاده از اعتبارات خارجی برای تشکیلات خودگردان فلسطین ساخته شود، پیدا می‌کند.

از برای آن نیز، فلسطینی‌ها باید یک سری محدودیت‌ها را بپذیرند که این محدودیت‌ها عبارتند از: تداوم کنترل ارتش اسرائیل بر مرزهای فلسطین و دسترسی‌های هوایی و دریایی آن و دره اردن. به رسمیت شناختن قانونی شهرک‌های یهودی بزرگتر به میزان ۱۰ درصد از خاک کرانه باختری و شاید الحاق این شهرک‌ها به اسرائیل از سوی دولت آمریکا. صرف‌نظرکردن از حق بازگشت فلسطینی‌های ساکن خارج از سرزمین‌های اشغالی در ازای دریافت غرامت. این در حالی است که روزنامه واشنگتن پست نیز طی گزارشی با اینکه در معامله قرن حرفی از کشور فلسطینی نیست، آورده است: انتظار می‌رود «معامله قرن» کاخ سفید برای خاورمیانه اواخر بهار یا اوایل تابستان رونمایی شود، اما با طرح تشکیل کشور مستقل فلسطین که فرضیه مقدم تلاش‌های صلح بوده است، فاصله خواهد داشت و تنها در سرحد تضمین یک کشور جداگانه و کاملاً مستقل فلسطینی متوقف می‌شود.

نزدیکی آن و احتمالاً شامل منطقه‌ای از شعفاط تا العیسویه، ابودیس و جبل المکبر باشد. یک سازمان بین‌المللی بر یک اداره مشترک اسرائیل - تشکیلات خودگردان فلسطین برای مدیریت مناطق پیرامون شهر قدیمی قدس نظارت می‌کند. یک نهاد مشترک اردن-تشکیلات خودگردان فلسطین مکان‌های اسلامی شهر قدس را کنترل می‌کند. مصر، اردن و لبنان حقوق بیشتر در اختیار ساکنان فلسطینی خود قرار می‌دهند. ساکنان یهودی در شهرهای کوچکتر کرانه باختری جابه‌جا می‌شوند. یک گذرگاه زمینی کرانه باختری و غزه را به هم متصل می‌کند. غزه هنگامی که تشکیلات خودگردان فلسطین کنترل آن را دوباره به دست می‌آورد به فلسطین ملحق می‌شود. واشنگتن یک بسته کمک اقتصادی هنگفت (شاید به میزان ۴۰ میلیارد دلار و یا به نوعی ۲۵ هزار دلار به ازای هر فلسطینی ساکن کرانه باختری) برای تشکیلات خودگردان فلسطین در نظر می‌گیرد. فلسطین دسترسی موقت به بنادر و فرودگاه‌های گزینش‌شده در اسرائیل تا زمانی که یک سری تأسیسات انحصاری با استفاده از اعتبارات خارجی برای تشکیلات خودگردان فلسطین ساخته شود، پیدا می‌کند.

از برای آن نیز، فلسطینی‌ها باید یک سری محدودیت‌ها را بپذیرند که این محدودیت‌ها عبارتند از: تداوم کنترل ارتش اسرائیل بر مرزهای فلسطین و دسترسی‌های هوایی و دریایی آن و دره اردن. به رسمیت شناختن قانونی شهرک‌های یهودی بزرگتر به میزان ۱۰ درصد از خاک کرانه باختری و شاید الحاق این شهرک‌ها به اسرائیل از سوی دولت آمریکا. صرف‌نظرکردن از حق بازگشت فلسطینی‌های ساکن خارج از سرزمین‌های اشغالی در ازای دریافت غرامت. این در حالی است که روزنامه واشنگتن پست نیز طی گزارشی با اینکه در معامله قرن حرفی از کشور فلسطینی نیست، آورده است: انتظار می‌رود «معامله قرن» کاخ سفید برای خاورمیانه اواخر بهار یا اوایل تابستان رونمایی شود، اما با طرح تشکیل کشور مستقل فلسطین که فرضیه مقدم تلاش‌های صلح بوده است، فاصله خواهد داشت و تنها در سرحد تضمین یک کشور جداگانه و کاملاً مستقل فلسطینی متوقف می‌شود.

افشای اسناد محرمانه استفاده از تسلیحات فرانسوی علیه غیر نظامیان یمن

افشای اسناد محرمانه دفاعی فرانسه در مورد استفاده از تسلیحات فرانسوی در جنگ یمن نشان می‌دهد که عربستان سعودی و امارات متحده عربی به طور مستقیم از این تسلیحات در جنگ یمن و علیه غیرنظامیان استفاده کرده‌اند.

به گزارش یورونیوز، گزارش ۱۵ صفحه‌ای افشا شده با عنوان «یمن، شرایط امنیتی» اداره اطلاعات نظامی فرانسه در تاریخ ۲۵ سپتامبر ۲۰۱۸ برای امانوئل ماکرون فرستاده است، نشان می‌دهد که تسلیحات فروخته شده فرانسوی به عربستان سعودی و امارات در حملات دریایی، هوایی و زمینی در یمن مورد استفاده قرار گرفته است. این گزارش در حالی منتشر می‌شود که فلورانس پارلی وزیر دفاع فرانسه در تاریخ ۲۰ ژانویه ۲۰۱۹ گفته بود: «من مطلع نیستم که تسلیحات فرانسوی به طور مستقیم در جنگ یمن استفاده شده باشد. با اینکه دولت فرانسه از این گزارش مطلع بوده است، با این حال در چنین نوبت انکار کرده است که تسلیحات فرانسوی در کشتار غیرنظامیان یمنی مورد استفاده قرار گرفته است. در گزارش فاش شده، اداره اطلاعات نظامی لیستی حاوی جزئیات تسلیحاتی که به عربستان سعودی و امارات متحده عربی فروخته شده فراهم کرده که در جنگ یمن مورد استفاده قرار گرفته است. در این گزارش نقشه‌های وجود دارد که مناطق پرخطری را نشانه‌گذاری کرده است که غیرنظامیان یمنی احتمالاً به وسیله تانک‌های فرانسوی مورد هدف قرار گرفته‌اند.

انتقاد سیاستمداران ارشد اروپا از سیاست خاورمیانه‌ای ترامپ

شماری از سیاستمداران نام‌آشنای اروپا با انتشار یک نامه مشترک، از سیاست ترامپ در قبال مناقشه اسرائیل و فلسطینی‌ها انتقاد کرده و از اروپا خواسته‌اند برنامه‌های مستقل از برنامه دولت آمریکا برای حل این بحران در پیش گیرد.

به گزارش دوپچه‌وله، این نامه خطاب به فدریکا موگرینی، هماهنگ کننده سیاست خارجی اتحادیه اروپا و خطاب به همه مسئولان ارشد این اتحادیه در امور مربوط به امنیت و سیاست خارجی است که درباره بحران خاورمیانه که ۳۷ وزیر امورخارجه پیشین کشورهای اروپایی و شماری از سیاستمداران فعال پیشین این کشورها آن را امضاء کرده‌اند، مربوط می‌شود.

این گروه از سیاستمداران از اتحادیه اروپا خواسته‌اند تا با سیاستی که ترامپ در حال حاضر در ارتباط با بحران خاورمیانه دنبال می‌کند، مخالفت ورزند. گفتنی است، نامه با این جمله شروع می‌شود که «ما به لحظه‌ای بحرانی در خاورمیانه و همچنین در اروپا نزدیک شده‌ایم». آنها نوشته‌اند: «گزینۀ برتر اروپا در حل معضل خاورمیانه همکاری با آمریکا است، ولی زمانی که منافع حیاتی و ارزش‌های بنیادی ما به بازی گرفته شود، ما باید راه مستقل خود را پیش بگیریم.»

برنامه داعشی برای حملات جدید به اروپا

طبق اسنادی که از یک حافظه کامپیوتری در سوریه کشف شده، داعش برای انجام حملاتی در سراسر اروپا برنامه‌ریزی کرده است. این اطلاعات از یک حافظه کامپیوتری به دست آمده‌اند که اعضای داعش اوایل سال جاری میلادی و هنگام فرار از آخرین منطقه تحت کنترل خود در سوریه آن را جا گذاشته‌اند. به نظر می‌رسد این برنامه‌ریزی‌ها از حمله چهار سال گذشته داعش در پاریس الهام گرفته شده باشند که طی آن ۱۳۰ نفر جان خود را از دست دادند. دو سال پس از این حمله تروریستی، داعش در منهنن حمله‌ای دیگر صورت داد که منجر به کشته شدن هشت تن شد.

به گزارش روزنامه دیلی میل، حالا داعش در حال برنامه‌ریزی برای تکرار این حملات هولناک در موجهی جدید در سراسر اروپا است که حمله به شبکه قطارهای تندروی آلمان و یک خط لوله نفت در سوئیس را شامل می‌شود. این اسناد که از سوی روزنامه «ساندی تایمز» مشاهده شده همچنین شامل نامه‌ای به ابوبکر بغدادی، رهبر داعش است که شش فرمانده داعشی آن را امضا کرده‌اند.